

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatus De Conscientia, De Peccatis, De Legibus, De Fide, Spe,
Et Charitate

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

6 An sola sollicitatio ad Venerem sit denuncianda inquisitoribus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76540](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76540)

Primus est, si in alterius gratiam fiat sollicitatio, v.g. si fecerimam intiges, ut alium in copulam admittat. Et quidem in hoc casu confendum est esse sollicitationem comprehensam in Bullis, cum vero penitentem ad turpes actus inducas per accidens, quod est sine reum exercendi, vel cum alio, ita docet Ioan. Sanchez *disp. 1. n. 43.* cum *Acunea quæst. 17. n. 5.* Sanchez *disp. 1. n. 43.* cum *Acunea quæst. 17. n. 5.* Sanchez *disp. 1. n. 43.* cum *Acunea quæst. 17. n. 5.*

Secundus ex, si feminam sollicitet, non quidem tibi, neque alteri copulandam, sed ut mediet, & intercedat, ut alia fornicationem consentiat. Et quidem ubi decretum Gregorij XV. receptum est, omnino affirmandum est, esse sollicitationem ubi prohib tam, & denunciandam. At enim Paganus, *de denuntiandis esse sacerdotibus, qui ad inhonestas, & sine inter se sunt cum a se perpetranda sollicitaverint.* Itemque qui cum penitentibus illicitis & inhonestis sermones, sine tractatus habuerint, veniunt ex constitutione Pij IV. & Clementis VIII. & ex decreto Inquisitorum exilimati *Acunea q. 17. n. 8.* & Freytag *n. 4.* probabile esse non esse sollicitationem ubi comprehensam, neque talem Confessarium sic sollicitantem denunciandum inquisitioni, quia hæc sollicitatio cum non sit ad exequendum carnis huiusmodi cum penitente, non videtur in Bullis prohibita. Mihi tamen videtur probabilius & esse sollicitationem ubi comprehensam, & esse denunciandam Nam ex prædictis Bullis, & ex edicto Inquisitorum mandatur denunciari sacerdotes, qui *incuriosos penitentes ad actus inhonestos provocant, seu allicitur.* Quia autem provocat penitentem, ut mediet, absolute provocat ad actus inhonestos illa enim mediatio actus inhonestus est, & cuiusmodi species cum criminem perpetrando. Item tota ratio prohibendi sollicitationem penitentem factam procedit in præsentem, quia veniens propineti Confessarius, cui debet auridormum solliciti propinare, & loco reconciliationis gratiam peccati molam imponat, fomerque limpidissimo lutum admisceat. Ergo cum hoc decretum sit in favorem sacramentum Penitentiam, non limitandum est, sed potius extendendum, ut diximus.

Tertius casus est si feminam te sollicitet ad congressum, tu vero reatus intendens solum tactibus oblectari, & ad illos solum feminam provocas, denunciandus ne sit? Ioan. Sanchez *disp. 1. n. 28. in fine.* exilimatur te denunciandum; quia tam ad copulam quam ab osculis, & tactibus auertere poterat feminam, ergo cum ad actus provocas, male facis. Et confirmat, si enim feminam te provocaret ad sodomiticum congressum, tu vero reatus ad naturalem incitares, omnino est dubium denunciandum fore, quia talis provocatio mala est. Esto enim licitum sit minus malum alteri consuleret, ut maius vitetur, quando alia via vitari non potest. At cum quilibet in se ipso vitare possit maius malum sine effectione minoris, nullo modo licet minus effecere. Non enim licet feminam inducere ad nefandum congressum offerre vas naturale, ut præpositum tenet, quia talis oblatio intracte mala est, sic in præsentem non licet tibi inducere ad congressum solum tactibus oblectari, & ad illos penitentem inducere. Ergo ve is denunciandus.

Verum mihi se offert contrarium dicendum. Fateor namque si feminam provocat Confessarius ad Sodomiam, imple vero ad naturalem congressum incitaret, vel eorum, fore Confessarium denunciandum; quia absolute Confessarius inductor est ad malum ad quod non est ad penitentem provocatus. At quando solum tenet congressum, volens se tactibus tantum oblectari, non confertur Confessarius sollicitare ad malum, sed sollicitationi factæ a feminam consentire. Feminam enim inducens ad congressum, tacite, & in virtute iudicis ad oscula & tactus, ut potest præta ad illum; eaque de causa manifestato congressu in confessione nulla est obligatio confitendi tactus; & oscula, vel tactus in materia de confessione. Ergo Confessarius studens solum tactus, remans veritatem prosequi, non persuadet feminam, ad congressum sollicitantem, aliquid malum ad quod ipsa non inducitur, imò si bene perpendatur, solum persuadet feminam, ut contenta sit sollicitatione ad tactus, & oscula, neque vitæ velit procedere. Deinde ipse Ioan. Sanc. *illa disp. 1. n. 4.* affirmat, si adhiucem fiat sollicitatio, a feminam primò, à confessione deinde, ita ut mutuo se pelliceant ad turpis actus complementum, non fore denunciandum confessarium, quia illa non est provocatio ex parte confessarij, sed in provocacionem factam consentire, & illud continuare. idemque docet *Acunea q. 1. n. 1.* sed quando confessarius provocatus ad congressum persuadet solum tactus, & oscula, in dimidiatam provocacionem confertur. Ergo non venit denunciandus.

PUNCTUM VI.

An sola sollicitatio ad Venerem sit denuncianda Inquisitoribus.

- Proprius dubitandi ratio, ob quam probabile est omnem pravam sollicitationem denunciandam esse
- Probabilis est hæc obligacionem imponendam non esse penitentibus.

- In usu aliorum sacramentorum sollicitatio ad Venerem non venit Inquisitoribus necessariò denuncianda.
- Veni tamen sic delinquens denunciandus superiori, ut illum corrigat.

Ratio dubitandi est, quia idea hæc denunciatur, quia sic sollicitantes de hæresi suspecti, præbent enim fundamentum saltem leve, ut de illis suspicio formetur, non bene de sacramentis sentite. Sed hæc ratio æque procedit, si ad furtum, vel homicidium, vel aliud quodvis maleficium inducant; imò maior malicia videtur adesse in inductione ad hæc peccata, quam in inductione ad luxuriam, cum inductio ad luxuriam magis ex passione procedat quam ex malitia.

Propter hanc rationem exilimatur Pagnan *directi inquisit. 2. p. comm. 8. 1. vers. sic ille quoque;* Inquisitoribus subici sic penitente ad quælibet peccata sollicitantes.

Verum est probabiliter dici posset ob facultatem generalem Inquisitoribus datam cognoscendi de hæresi suspectis, posse cognoscere de his sollicitantibus, si deferantur. At credo nullo modo teneri penitentes sic confessarium sollicitantem Inquisitoribus denuntiare, quia nullibi cautum est talem denuntiationem esse faciendam, neque in brevibus Pontificum, neque in edictis Inquisitorum; omnia enim hoc solum de sollicitantibus ad actus inhonestos loquuntur; quia ob fragilitatem naturæ frequentius hæc sollicitatio contingere poterat, & maius in ea periculum confitentium; & ita docet Ledelm *de marimon. q. 56. art. 2. §. 2. non est idem.* Param *2. quæst. 10. n. 12.* & 12. *Acunea quæst. 9. n. 3.* & 6. Ioan. Sanchez *disp. 1. n. 23.*

Neque item sollicitatio ad Venerem in aliorum sacramentorum denuncianda necessariò venit Inquisitoribus; quia nullibi de huiusmodi delicto specialiter cautum est denuntiationem fieri: ita *Acunea q. 19. numero 6.* Freytag *num. 10.* Ioan. Sanchez *disp. 1. n. 42.*

Adverto tamen sollicitantem ad Venerem in usu aliorum sacramentorum, vel in confessione ad aliquod maleficium, fore denunciandum suo superiori, ut illum corrigat, & emendet, & iniuriam sacramenti cauet, servatis tamen conditionibus requisitis in denuntiatione faciendæ, de quibus in materia correctionis statem, & denuntiationis iudicialis.

PUNCTUM VII.

Quæ sollicitatio censenda sit facta, ante, vel post, immediatè ad confessionem, vel denunciari debeat Inquisitoribus.

- Ex decreto Clem. non constat denunciandum Inquisitoribus esse Confessarium, ante, vel post confessionem delinquentem. At ex edicto Inquisitorum constat.
- Quid si ante, vel post immediatè ad confessionem sollicitaret.
- Ante confessionem sollicitat Confessarius, tamen si confessio non sequatur.
- Intelligi debet, dum modo femina vellet statim confiteri.
- Non est sollicitatio ante confessionem denuncianda, si illo tempore neque femina, nec sacerdos de confessione faciendâ statim cogitarunt, tamen si de facto confessio sequatur.
- Sed quid si feminam volentem confiteri dissuadeas confessionem, animo incitandi postea ad libidinem? Si animum non manifestas, non est sollicitatio denuncianda, secus si animum manifestas.
- Proponeatur quædam oblectio.
- Fis illi factus.

EX decreto Pij IV. & Clem. VIII. non constat expressis verbis sollicitationem factam ante, vel post confessionem esse denunciandam; eaque de causa motus est Sagundez *de præceptis Ecclesie, 2. p. 1. cap. 3. num. 31.* affirmare nullam esse obligationem denunciandi, nisi sollicitatio in ipso actu confessionis fiat, hoc est post signum crucis, & ante absolutionem. At ex constitutione Gregor. XV. & ex edicto Inquisitorum constat fore denunciandum.

Illæ ergo dicitur sollicitatio ante, vel post confessionem immediatè, quando inter sollicitationem, & confessionem nihil aliud mediat, ita ut, neque confessarius, neque femina ad extraneos actus diverterent, ita Ioan. Sanchez *disp. 1. n. 49.* cum Freytag *quæst. 5. n. 20.* Param *lib. 3. quæst. 10. n. 47.* Vnde si absolutione impensa aliquis illorum ad extraneum actum diverterit, & sic diuersus, vel feminam diuersam statim sollicitaverit, non dicendus est incontinenti sollicitari sic Ioan. Sanchez *suprà cum Egidio de privileg. honest. artic. 1. n. 19.*

Ut verò ante confessionem sollicitare dicatur confessarius, nullo modo requiritur confessionem ipsam sequi: sufficit enim, si femina accedentem confiteri persuadear Venerem & confessionem dissuadeat, quia tunc confessarius laqueum parat, ubi à laqueis penitentem liberare debebat. Quapropter Gregor. XV. in sua constitutione appositur pueniendū esse sollicitantem occasione confessionis

DE
S
T
R
O
A
L
A
O
P
O
N
I
I
I